

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání, konaném dne 15. dubna 2020, o odvolání **obžalovaného P. K.**, narozeného XXXX v XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX, proti rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 4. 2. 2020 č. j. 2 T 138/2019-48

takto:

Podle § 257 odstavec 1 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

Podle § 257 odstavec 1 písmeno d) trestního řádu za použití § 307 odstavec 1, 2 trestního řádu se **nově rozhoduje** tak, že se trestní stíhání obžalovaného pro skutek přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil tak, že

- dne 8. 9. 2019 v 05:15 hodin řídil ve Šlapanicích, XXXX na ulici XXXX po předchozím požití alkoholických nápojů osobní automobil zn. XXXX, reg. zn. XXXX, přičemž v krvi, která mu byla odebrána téhož dne v 6:15 hodin, měl 1,1 g/kg alkoholu,

podmíněně zastavuje.

Podle § 307 odstavec 2 písmeno a), b), odstavec 3 trestního řádu se obžalovanému **stanoví** zkušební doba podmíněného zastavení trestního stíhání v trvání

12 (dvanácti) měsíců,

a to za současného uložení povinnosti zdržet se během zkušební doby činnosti, spočívající v řízení motorových vozidel, a složení peněžitě částky ve výši 15 000 Kč, určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku (dále jen „tr. zák.“), kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tak, že,

- ve Šlapanicích, okres Brno-venkov, 8. 9. 2019 v 5.15 hodin řídil na ulici XXXX po předchozím požití alkoholických nápojů osobní automobil XXXX, registrační značky XXXX, přičemž v krvi, která mu byla odebrána téhož dne v 6:15 hodin, měl 1,1 ‰ alkoholu.

2. Za toto jednání byl obžalovanému podle § 274 odst. 1 tr. zák., § 67 odst. 2 písm. b) a § 68 odst. 1, 2 tr. zák. uložen peněžitý trest ve výměře 250 denních sazeb po 120 Kč (celkem tedy 30 000 Kč). Pro případ, že obžalovaný peněžitý trest ve stanovené lhůtě nezaplatí, byl podle § 69 odst. 1 tr. zák. stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců. Podle § 68 odst. 5 tr. zák. bylo obžalovanému umožněno zaplatit peněžitý trest v 15 měsíčních splátkách po 2 000 Kč, splatných vždy do každého posledního dne v měsíci, přičemž výhoda splátek odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas. Zároveň byl obžalovanému podle § 73 odst. 1 tr. zák. uložen i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, na dobu 2 roků.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce řádně a včas odvolání, když napadá všechny jeho výroky. Ačkoliv považuje skutkový stav ve věci za nesporný, tak nesouhlasí s právním posouzením tohoto skutkového stavu a tudíž i soudem vyhlášenými výroky napadeného rozsudku. Má totiž za to, že s ohledem na všechny okolnosti případu je výrok o vině a na něj navazující výrok o trestu nepřiměřeně přísný. Důvodem je skutečnost, že mu bylo naměřeno 1,1 promile alkoholu v krvi, když se jedná o velmi malé překročení hranice 1 promile, od které je dovozován vznik trestněprávní odpovědnosti. Podotýká, že mu svědčí celá řada polehčujících okolností, které soud I. stupně v napadeném rozsudku také zmiňuje (bez trestního odsouzení, bez shledání viny přestupkem či jiným deliktem na úseku silničního provozu, mnoha desítek let držitelem řidičského průkazu, bývalý mnohaletý strážník obecní policie, doznání, tzv. zbytkový alkohol z předešlého dne, nezpůsobení dopravní nehody), když nebyla zjištěna žádná okolnost přitěžující. Obžalovaný si je vědom, že se dopustil zjevného excesu v jinak řádném životě, když se však domnívá, že soud měl zvolit jiný postup, který by jej nezatížil trestním odsouzením a s ním spojenými tresty (neboť zejména trest zákazu činnosti v podobě řízení motorových vozidel by zásadním způsobem ovlivnil jeho život). Dle obhajoby by navrhovaný postup prostřednictvím podmíněného zastavení trestního stíhání se stanovením patřičné zkušební doby dle § 307 odst. 1, příp. i dle odst. 2 tr. řádu, podstatně lépe odpovídal všem okolnostem případu, když by měl pro obžalovaného zásadní odstrašující efekt za účelem vyvarování se budoucího požití alkoholického nápoje před jízdou. S ohledem na menší společenskou škodlivost jeho jednání a shora uvedené polehčující okolnosti tak není primární trestní represe na místě. Koneckonců pak mohou být obžalovanému uložena příslušná omezení a povinnosti i během zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání, kdy právě tímto způsobem by tento mohl soudu prokázat, že se skutečně jednalo o jediný exces v jeho jinak řádném životě. Vzhledem k výše uvedenému tudíž obžalovaný navrhuje, aby odvolací napadený rozsudek zrušil a poté rozhodl o podmíněném zastavení jeho trestního stíhání se současným stanovením přiměřené zkušební doby, a to případně i s uložením příslušných omezení a povinností (ve smyslu ustanovení § 307 odst. 2 tr. řádu).
4. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo. Dospěl přitom k závěru, že řízení před soudem I. stupně nevykazuje žádné podstatné vady, když byla zachována a dodržena veškerá ustanovení trestního řádu, zabezpečující právo na obhajobu a řádné objasnění věci. Rovněž tak odvolací soud naznal, že postupem nalézacího soudu nedošlo k porušení práva na spravedlivý proces.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Milana Hašílková

5. Soud I. stupně provedl dostatečné dokazování v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu, kdy na základě těchto důkazů byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nemá odvolací soud žádné pochybnosti. Provedené důkazy nalézací soud také řádně zhodnotil, a to dle § 2 odst. 6 tr. řádu. Samotné odvolání obžalovaného obsahuje toliko námitku k procesnímu postupu nalézacího soudu, který v této jeho trestní věci vydal odsuzující rozsudek, a to bez toho, aniž by zvážil případný postup ve smyslu ustanovení § 307 odst. 1, event. odst. 2 tr. řádu. V tomto směru je nutno těmto odvolacím námitkám přisvědčit, neboť ačkoliv obhajoba daný postup soudu navrhovala, tak nalézací soud se tímto případným postupem (tj. odklonem od standardního řízení) v odůvodnění napadeného rozsudku výslovně nezabýval, když pouze uvedl, že „společenská škodlivost skutku je natolik vysoká, že nelze nepřistoupit na potrestání, nelze nepoužít trestněprávní sankce“.
6. Po prostudování spisového materiálu je třeba konstatovat, že ačkoliv postup soudu I. stupně byl zákonný, tak přesto je odvolací soud toho názoru, že v daném případě se nalézací soud nedostatečně zabýval možností použití institutu podmíněného zastavení trestního stíhání ve smyslu ustanovení § 307 tr. řádu. V této souvislosti je nutno uvést, že obžalovaný se ke spáchání žalované trestné činnosti plně doznal, když mj. ozřejmil i důvody, pro které se rozhodl v časně ranních hodinách (kolem 05:05 hod) své motorové vozidlo řídit. Přestože tyto důvody (kdy si chtěl zajet pro prášky na bolest, přičemž údajně na sobě již nepocíťoval žádné známky ovlivnění zbytkovým alkoholem) lze označit za zčásti pochopitelné, tak je rozhodně nelze z trestněprávního hlediska akceptovat. Byť hladina alkoholu v jeho krvi překročila toliko o 0,01 g/kg arbitrárně stanovenou hranici 1 g/kg pro vyvození trestní odpovědnosti takto nezodpovědného řidiče (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 5 Tdo 874/2007 ze dne 22. 8. 2007 a sp. zn. 8 Tdo 586/2010 ze dne 19. 5. 2010), tak obžalovaný svým jednáním jednoznačně naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu žalovaného přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zák. (což obžalovaný mj. ani nepopírá). V kontextu daného případu však nelze přehlédnout, že obžalovaný je osobou doposud soudně bezúhonnou, požívající v místě bydliště dobré pověsti, když nemá ani žádný záznam v evidenci přestupků. Z jeho evidenční karty řidiče se navíc podává, že řidičské oprávnění vlastní již od XXXX 1978, přičemž zde rovněž žádný záznam doposud nemá. Z výše uvedeného je tak zřejmé, že obžalovaný se jako účastník silničního provozu choval doposud vzorně, a proto lze učinit závěr, že v daném případě se z jeho strany jednalo pouze o mimořádné vybočení z jinak spořádaného a slušného chování (coby účastníka silničního provozu). Z vyžádané zprávy XXXX zároveň vyplývá, že obžalovaný zde pracoval od XXXX 1999 do XXXX 2019 na pozici obecního strážníka, přičemž svou práci vykonával odpovědně a svědomitě. Je zřejmé, že práci strážníka obžalovaný ukončil právě s ohledem na toto jeho trestní stíhání [neboť by po pravomocném ukončení této jeho trestní věci nesplňoval zákonnou podmínku bezúhonnosti ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 553/1991 Sb. o obecní policii].
7. Za daného stavu tak dospěl odvolací soud k závěru, že napadeným rozsudkem byla v daném případě upřednostněna tvrdost zákona, když s ohledem na osobu obžalovaného, jeho přístup k věci a patřičnou pokoru, jakož i samotné okolnosti případu a zejména pak dosavadní trestní a řidičskou bezúhonnost obžalovaného, lze požadavku obžalovaného na postup soudu dle § 307 tr. řádu výjimečně vyhovět, avšak za současného přijetí či uložení zpřísněných opatření. Takové rozhodnutí je možno dle názoru odvolacího soudu považovat z hlediska potřebné nápravy obžalovaného za dostačující, když v případě spáchaného přečinu dle § 274 odst. 1 tr. zák. není vyloučeno ani dosavadní judikaturou (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tdo 6/2015 ze dne 14. 4. 2015). S přihlédnutím na údaje, uvedené v bodě 7. shora, je pak zřejmé, že došlo k řádnému naplnění zákonné podmínky ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. řádu (neboť obžalovaný se k trestné činnosti plně doznal). Splnění dalších podmínek dle § 307 odst. 1 písm. b) a c) tr. zák. není třeba vyžadovat, neboť žalovanou trestnou činností obžalovaného nebyla nikomu způsobena žádná škoda, přičemž při ní nedošlo ani k žádnému bezdůvodnému obohacení. Dále je nutno podotknout, že obžalovaný na základě výzvy odvolacího soudu složil dne 27. 3. 2020 na účet Okresního soudu Brno-venkov peněžitou částku ve výši 15 000 Kč, určenou na pomoc obětem

restné činnosti. Zároveň byl odvolacímu soudu předložen i závazek obžalovaného (ze dne 27. 3. 2020) s tím, že tento se po dobu zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání zdrží řízení motorových vozidel. Dle názoru odvolacího soudu tak bude za současného stavu věci z hlediska naplnění účelu „trestu“ (v rámci institutu podmíněného zastavení trestního stíhání) vhodnější a pro společnost i prospěšnější, aby v případě obžalovaného byl použit postup dle § 307 odst. 2 písm. a), b) tr. řádu. Za adekvátní a zcela přiměřenou pak lze shledávat délku zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání v trvání 12 měsíců (když dle § 307 odst. 3 tr. řádu je její výměra v případě rozhodnutí podle odst. 2 dána sazbou od 6 měsíců do 5 let).

8. Vzhledem k výše uvedenému tak odvolací soud v souladu s ustanovením § 257 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu, když poté sám podle § 307 odst. 1, 2 tr. řádu s odkazem na § 307 odst. 2 písm. a), b), odst. 3 tr. řádu nově rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání obžalovaného se stanovením zkušební doby v trvání 12 měsíců, a to za současného zavázání se obžalovaného k tomu, že se během zkušební doby zdrží řízení motorových vozidel, a akceptování již složené peněžité částky ve výši 15 000 Kč, určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti. Obžalovaný se tak bude muset v této zkušební době vyvarovat jakékoliv trestné, jakož i přestupkové činnosti (včetně řízení motorového vozidla), neboť v opačném případě může soud kdykoliv (a to i na návrh či podnět státního zástupce) rozhodnout o pokračování v jeho trestním stíhání ve smyslu ustanovení § 308 odst. 1 tr. řádu.
9. S ohledem na předmětné rozhodnutí odvolacího soudu obžalovaný pozbyl dnem 15. 4. 2020 řidičské oprávnění, když ve smyslu ustanovení § 94a odst. 1, 2 zákona č. 361/2000 Sb. je povinen ve lhůtě do 5 pracovních dnů (od doručení tohoto usnesení) odevzdat příslušnému správnímu orgánu (Městskému úřadu Šlapanice) svůj řidičský průkaz. V opačném případě by se dopustil přestupku dle § 125c odst. 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., když by se tak zároveň vystavil mj. i nebezpečí rozhodnutí soudu o pokračování v jeho trestním stíhání.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

Shodu s prvopisem potvrzuje: Milana Hašílková

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10 000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno, 15. dubna 2020

JUDr. Josef Teplý v. r.
předseda senátu